

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за липень 2014 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 01.07.2014 N 1555-VII

Про державну допомогу суб'єктам господарювання

Цей Закон встановлює правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання, здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції, спрямований на забезпечення захисту та розвитку конкуренції, підвищення прозорості функціонування системи державної допомоги та дотримання міжнародних зобов'язань України у сфері державної допомоги.

Державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів.

Державна допомога може реалізовуватися, зокрема, у таких формах:

- 1) надання субсидій та грантів;
- 2) надання дотацій;
- 3) надання податкових пільг, відстрочення або розстрочення сплати податків, зборів чи інших обов'язкових платежів;
- 4) списання боргів, включно із заборгованістю за надані державні послуги, списання штрафних санкцій, компенсація збитків суб'єктам господарювання;
- 5) надання гарантій, кредитів на пільгових умовах, обслуговування кредитів за пільговими тарифами;
- 6) зменшення фінансових зобов'язань суб'єктів господарювання перед фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- 7) надання, прямо чи опосередковано, суб'єктам господарювання товарів чи послуг за цінами нижче ринкових або придбання товарів чи послуг суб'єктів господарювання за цінами, вище ринкових;
- 8) продаж державного майна за цінами, нижче ринкових;
- 9) збільшення державної частки в статутному капіталі суб'єктів господарювання або збільшення вартості державної частки на умовах, неприйнятних для приватних інвесторів.

Уповноваженим органом є Антимонопольний комітет України.

Законом вносяться зміни до Господарського кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Закону України "Про Антимонопольний комітет України".

Закон набирає чинності через три роки з дня його опублікування, крім частини другої статті 6, частини першої та пунктів 6 - 10 частини другої статті 8, частини другої статті 14, які набирають чинності з дня, наступного за днем

його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 02.08.2014 N 146)

2. Закон України

від 01.07.2014 N 1554-VII

Про внесення змін до Закону України "Про видавничу справу"

Законом уточнено визначення термінів та деякі положення чинного Закону щодо порядку внесення суб'єктів видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції та виключення з нього; уточнено також повноваження центрального органу виконавчої влади з формування та реалізації державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, в інформаційній та видавничій сферах.

Установлено, що суб'єктами видавничої справи в Україні є фізичні особи — підприємці, юридичні особи України та іноземних держав. При цьому суб'єкт видавничої справи може бути одночасно видавцем та/чи виготовлювачем та/чи розповсюджувачем видавничої продукції.

Засновником (співзасновниками) суб'єкта видавничої справи, що є юридичною особою, можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, юридичні особи України та іноземних держав.

Засновник (співзасновники) суб'єкта видавничої справи затверджує установчі документи суб'єкта видавничої справи, що є юридичною особою.

Засновник (співзасновники) суб'єкта видавничої справи має право брати участь у формуванні видавничої програми, доборі кадрів, одержувати прибуток від видавничої діяльності, виготовлення та розповсюдження видавничої продукції.

Згідно з внесеними змінами суб'єкти господарювання можуть провадити діяльність у видавничій справі після внесення їх до Державного реєстру на підставі свідоцтва про внесення суб'єкта господарювання до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції. Свідоцтво видається на безоплатній основі та діє безстроково. У разі зміни найменування або прізвища, імені, по батькові суб'єкта видавничої справи, його місцезнаходження (місця проживання), засновника (співзасновників) та виду (видів) діяльності у видавничій справі свідоцтво підлягає переоформленню.

Діяльність у видавничій справі без внесення до Державного реєстру провадять:

органи законодавчої, виконавчої, судової влади - для випуску офіційних видань з матеріалами законодавчого та іншого нормативно-правового характеру, бюлетенів судової практики;

підприємства, установи, організації, навчальні заклади, наукові установи, творчі спілки, інші юридичні особи - для випуску і безоплатного поширення інформаційних (бібліографічних, реферативних, оглядових), рекламних видань про свою діяльність; видань, що містять нормативні акти з виробничо-практичних питань таких підприємств, установ та організацій; службових та методичних матеріалів, документів для потреб їхньої статутної

діяльності, а також матеріалів на правах рукопису, розмножених за допомогою технічних засобів.

Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 02.08.2014).

3. Закон України **від 01.07.2014 N 1556-VII** **Про вищу освіту**

Цей Закон встановлює основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти, створює умови для посилення співпраці державних органів і бізнесу з вищими навчальними закладами на принципах автономії вищих навчальних закладів, поєднання освіти з наукою та виробництвом з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях.

Підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на таких рівнях вищої освіти:

- початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти;
- перший (бакалаврський) рівень;
- другий (магістерський) рівень;
- третій (освітньо-науковий) рівень;
- науковий рівень.

Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої (освітньо-професійної чи освітньо-наукової) або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти:

- 1) молодший бакалавр;
- 2) бакалавр;
- 3) магістр;
- 4) доктор філософії;
- 5) доктор наук.

У сфері вищої освіти Єдина державна електронна база з питань освіти включає Реєстр вищих навчальних закладів, Реєстр документів про вищу освіту та Реєстр сертифікатів зовнішнього незалежного оцінювання.

Визначено, що Закон України "Про вищу освіту" від 17.01.2002 №2984-III визнано таким, що втратив чинність.

Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім:

абзацу третього частини другої статті 56 цього Закону, який набирає чинності з 1 вересня 2015 року;

частини сьомої статті 44 та частини четвертої статті 72 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2016 року.

Опубліковано в газеті "Голос України" від 06.08.2014 N 148.

4. Закон України

від 03.07.2014 N 1571-VII

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення розрахунків в паливно-енергетичному комплексі

Законом від 03.07.2014 №1571-VII "Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення розрахунків в паливно-енергетичному комплексі" продовжено визначену Законом України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу" процедуру погашення заборгованості підприємствами ПЕК до 1 січня 2016 року.

При цьому погашатися має та заборгованість, яка утворилася станом на 1 січня 2013 року.

Законом вносяться зміни до законів України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу", "Про гарантії держави щодо виконання судових рішень".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.07.2014).

5. Закон України

від 04.07.2014 N 1586-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи

Положення Закону спрямовані на забезпечення стабільності банківської системи України, що досягатиметься завдяки запровадженню збільшеного мінімального розміру статутного капіталу комерційного банку, розширенню та посиленню функцій Національного банку України (далі - НБУ) та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – ФГВФО).

Відтепер мінімальний розмір статутного капіталу на момент державної реєстрації комерційного банку не може бути меншим 500 млн. гривень. При цьому банки, утворені до набрання чинності цього Закону зобов'язані протягом 10 років привести розмір статутного капіталу у відповідність до вимог Закону.

Також Законом замінено поняття "системноутворюючий банк" на поняття "системно важливий банк" - банк, що відповідає критеріям, встановленим Національним банком України, діяльність якого впливає на стабільність банківської системи.

Законом розширено критерії віднесення комерційного банку до категорії проблемного та неплатоспроможного. Зокрема, у разі невиконання банком вимоги вкладника чи кредитора, строк якого настав 5 і більше днів, та /або у випадку встановлення фактів невідображення в бухгалтерському обліку

документів клієнтів банку, що не виконані у строк з вини банку, є підставою віднесення банку до категорії проблемного.

Іншою підставою віднесення банку до проблемного, є одноразове грубе або систематичне порушення законодавства у сфері готівкового обігу, запобігання та протидії (легалізації) відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом або фінансуванню тероризму, що створює загрозу інтересам вкладників чи кредиторів банку.

Також розширено повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Виконавчій дирекції ФГВФО надано повноваження приймати рішення щодо здійснення випуску облігацій з метою формування коштів ФГВФО, залучення кредитів від небанківських фінансових установ та іноземного кредитора, перенесення строку сплати регулярного збору до ФГВФО.

Законом уточнено перелік вкладів, які не відшкодовуються ФГВФО, відповідно до чинного законодавства України. Так, зокрема, ФГВФО не відшкодовує кошти за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником, як засіб забезпечення виконання зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі до дня виконання зобов'язань, а також за вкладами в банківських металах.

Положення Закону передбачають право НБУ застосовувати заходи впливу на банки, їх керівництво та пов'язаних осіб, якщо іноземними державами або міждержавними об'єднаннями, або міжнародними організаціями були застосовані санкції до банків чи власників істотної участі у банках.

Законом вносяться зміни до ряду законодавчих актів, зокрема, до законів України "Про Національний банк України", "Про банки і банківську діяльність", "Про обіг векселів в Україні", "Про цінні папери та фондовий ринок", "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", декретів Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року N 7-93 "Про державне мито", від 19 лютого 1993 року N 15-93 "Про систему валютного регулювання і валютного контролю".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 10.07.2014).

6. Закон України

від 04.07.2014 N 1587-VII

Про внесення змін до Закону України "Про банки і банківську діяльність" щодо визначення особливостей корпоративного управління в банках

Положення Закону спрямовані на вдосконалення структури управління банку шляхом раціонального і чіткого розподілу повноважень між органами управління банку, а також створення належної системи підзвітності та контролю. Відповідні зміни вносяться до Закону України "Про банки і банківську діяльність".

Зокрема, Законом вводиться поняття "конфлікт інтересів" - наявні та потенційні суперечності між особистими інтересами і посадовими чи професійними обов'язками особи, що можуть вплинути на добросовісне виконання нею своїх повноважень, об'єктивність та неупередженість прийняття рішень.

Встановлено, що вищим органом управління банку є загальні збори учасників банку, що вирішують будь-які питання діяльності банку.

Виконавчим органом банку, що здійснює поточне управління, є правління банку.

Банк зобов'язаний створити орган, що здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, захист прав вкладників, інших кредиторів та учасників банку. Цей орган відповідно до установчих документів може мати одну з таких назв: "рада банку" або "наглядова рада банку", або "спостережна рада банку" (далі - рада банку). Рада банку не бере участі в поточному управлінні банком.

Розподіл функцій між органами управління банку має забезпечувати ефективну систему внутрішнього контролю.

Система внутрішнього контролю банку для забезпечення ефективності її функціонування повинна включати:

- 1) контроль керівництва за дотриманням законодавства України та внутрішніх процедур банку;
- 2) розподіл обов'язків під час здійснення діяльності банку;
- 3) контроль за функціонуванням системи управління ризиками;
- 4) контроль за інформаційною безпекою та обміном інформацією;
- 5) процедури внутрішнього контролю;
- 6) моніторинг системи внутрішнього контролю;
- 7) процедури внутрішнього аудиту.

Відповідно до Закону, банк створює комплексну та адекватну систему управління ризиками, що має враховувати специфіку роботи банку, встановлені Національним банком України вимоги щодо управління ризиками. Система управління ризиками має забезпечувати виявлення, ідентифікацію, оцінку, моніторинг та контроль за всіма видами ризиків на всіх організаційних рівнях та оцінку достатності капіталу банку для покриття всіх видів ризиків.

Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 10.07.2014).

7. Закон України

від 04.07.2014 N 1588-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо пасивних доходів

Законом внесено зміни до Податкового та Бюджетного кодексів України, Закону України "Про банки і банківську діяльність" щодо пасивних доходів.

Згідно внесених змін, внесених до Податкового кодексу визначено, що до бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб включається дохід у вигляді процентів (крім визначених у підпунктах 165.1.2 та 165.1.41 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу), дивідендів (крім визначених у підпункті

165.1.18 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу), доходи у вигляді виграшів, призів (крім виграшів та призів у державну грошову лотерею в розмірах, передбачених у підпункті 165.1.46 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу).

Ставка податку – 15 %, , застосовується до доходів у вигляді:

- процентів, нарахованих на суму поточного або вкладного (депозитного) банківського рахунку;
- процентного або дисконтного доходу за ощадними (депозитними) сертифікатами;
- процентів на вклад (депозит) члена кредитної спілки у кредитній спілці;
- плати (відсотка), що розподіляється на пайові членські внески членів кредитної спілки;
- доходу, який виплачується компанією, що управляє активами інституту спільного інвестування, на розміщені активи відповідно до закону;
- доходу за іпотечними цінними паперами (іпотечними облігаціями та сертифікатами) відповідно до закону;
- доходу у вигляді відсотків (дисконту), отриманого власником облігацій від їх емітента відповідно до закону;
- доходу за сертифікатом фонду операцій з нерухомістю.

Змінами внесеними до Бюджетного кодексу України визначено, що податок з доходів у вигляді процентів, нарахованих на поточні вкладні (депозитні) рахунки фізичних осіб, відкриті у банках чи кредитних спілках, буде зараховуватися до Державного бюджету України.

Закон набирає чинності з 1 серпня 2014 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 02.08.2014).

8. Закон України

від 22.07.2014 N 1607-VII

Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності"

Законом спрощено процедуру передачі нерухомого майна, яке перебуває у державній власності, у комунальну власність для розміщення дошкільних навчальних закладів.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 12.08.2014).

9. Закон України

від 22.07.2014 N 1600-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обмеження втручання у діяльність суб'єктів господарювання

Законом вносяться зміни до деяких законодавчих актів щодо обмеження втручання у діяльність суб'єктів господарювання.

Зокрема, Законом передбачається:

здійснення органом державного нагляду (контролю) щодо одного суб'єкта господарювання планових заходів державного нагляду (контролю) протягом одного планового періоду заборонено, якщо в цьому плановому періоді такий

суб'єкт господарювання включений до плану здійснення заходів державного нагляду (контролю) іншого органу державного нагляду (контролю);

у разі якщо суб'єкт господарювання на відповідний плановий період включений до планів здійснення заходів державного нагляду (контролю) одночасно кількох органів державного нагляду (контролю), відповідні планові заходи здійснюються органами державного нагляду (контролю) комплексно - одночасно всіма органами державного нагляду (контролю), до планів здійснення заходів державного нагляду (контролю) яких включено суб'єкта господарювання;

під час проведення заходів державного нагляду (контролю) не допускається вилучення у суб'єктів господарювання оригіналів їхніх фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, а також комп'ютерів, їх частин, крім випадків, передбачених кримінальним процесуальним законодавством;

не допускається проведення протягом одного року більш як одного планового заходу державного нагляду (контролю) щодо одного суб'єкта господарювання.

Крім цього, встановлено адміністративну відповідальність за порушення порядку здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 16.08.2014).

9. Закон України

від 04.07.2014 N 1592-VII

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування орендної плати за водні об'єкти до місцевих бюджетів

Законом вносяться зміни до статей 66 та 69 Бюджетного кодексу України щодо порядку зарахування орендної плати за водні об'єкти (їх частини). Зокрема, Законом виключено плату за надання в оренду ставки, що знаходяться в басейнах річок загальнодержавного значення, зі складу доходів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних та районних бюджетів, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів (п. 15 ч. 1 ст. 66). У той же час орендну плату за водні об'єкти (їх частини), що надаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними і районними державними адміністраціями, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, місцевими радами, пропонується зараховувати до доходів загального фонду бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, бюджетів місцевого самоврядування, що не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів, за місцезнаходженням водних об'єктів (їх частин) (п. 15 ч. 1 ст. 69).

Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року.

10. Закон України

від 31.07.2014 N 1621-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України

Законом вносяться зміни до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України, відповідно до якого передбачається наступне.

– Тимчасово до 01.01.15 р. встановлюється 1,5 %-ий військовий збір з доходів фізичних осіб у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, що нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами. Збір також буде стягуватися у разі виграшу у державну та недержавну грошову лотерею, виграшу гравця (учасника), отриманого від організатора азартної гри. Нарахування, утримання та сплата (перерахування) збору до бюджету здійснюватиметься в порядку, встановленому ст. 168 ПК, тобто, під час виплати оподатковуваного доходу єдиним платіжним документом. У разі нарахування податковим агентом оподатковуваного доходу, але не виплати його платнику податку, військовий збір підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом не пізніше 30 числа місяця, наступного за звітним;

– з 01.01.15 р. вводиться електронне адміністрування ПДВ;

– з 01.01.15 р. вводиться обов'язкова реєстрація податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних;

– збільшено «поріг» обов'язкової реєстрації платником ПДВ з 300 тис. грн. до 1 млн. грн.;

– скасовано оподаткування за нульовою ставкою ПДВ послуг із перевезення пасажирів швидкісними потягами Інтерсіті+;

– скасовано пільгове оподаткування податком на прибуток підприємств – суб'єктів готельної діяльності та підприємств галузі електроенергетики, які виробляють електричну енергію виключно з відновлювальних джерел енергії;

– скасовано оподаткування за зниженою ставкою (10%) прибутку, отриманого від операцій із цінними паперами та деривативами;

– скасовано звільнення від оподаткування ПДВ операцій із постачання лісоматеріалів, паливної деревини, відходів лісопереробної промисловості;

Крім того, уряду надано права встановлювати пропорції розподілу єдиного соціального внеску між фондами соціального страхування та закріпити законодавчо норму щодо затвердження Кабінетом Міністрів України бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім окремих положень закону (опубліковано в газеті "Голос України" від 02.08.2014).

11. Закон України від 31.07.2014 N 1622-VII

Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік"

Законом внесено зміни до Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік".

Ухваленими змінами, зокрема, встановлено, що Кабінет Міністрів України затверджує особливий порядок проведення індексації грошових доходів населення у межах фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік.

Максимальний місячний розмір суддівської винагороди обмежується 15 розмірами мінімальної заробітної плати.

Керівникам центральних органів виконавчої влади, які здійснюють контроль та нагляд у відповідних галузях і сферах, та центральних органів виконавчої влади, виконання функцій яких можуть здійснювати відповідні міністерства, з метою забезпечення скорочення видатків, передбаченого цим Законом, потрібно здійснити заходи щодо:

- оптимізації штатної чисельності працівників;
- надання працівникам відпусток без збереження заробітної плати;
- встановлення для працівників режиму роботи на умовах неповного робочого часу;
- зменшення або скасування стимулюючих виплат, підвищень посадових окладів;
- зменшення надбавок і доплат, які встановлені у граничних розмірах;
- перегляду укладених договорів на придбання товарів, робіт, послуг.

Керівникам зазначених центральних органів виконавчої влади надано право у межах бюджетних призначень без згоди та попередження працівників установлювати для них режим роботи на умовах неповного робочого часу та надавати відпустки без збереження заробітної плати на визначений цими керівниками строк. При цьому встановлено, що під час здійснення центральними органами виконавчої влади цих заходів:

– положення ст. 26 Закону України «Про відпустки» від 15.11.96 р. № 504/96-ВР та ст. 32, 56 і 84 Кодексу законів про працю України (у частині обмеження строку відпустки без збереження заробітної плати, необхідності повідомлення не пізніше ніж за два місяці та погодження із працівником встановлення режиму роботи на умовах неповного робочого часу) не застосовуються;

– до працівників, які перебувають у відпустках без збереження заробітної плати відповідно до цього Закону, обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, встановлені ст. 7 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 07.04.2011 р. № 3206-VI, не застосовуються.

Установлено, що перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб – підприємців контролюючими органами (крім Державної фіскальної служби) здійснюються протягом серпня – грудня 2014 року виключно з дозволу КМУ або за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, (опубліковано в газеті "Голос України" від 02.08.2014).

Укази Президента України:

1. Указ Президента України

від 19.07.2014 №605/2014

Про переведення суддів

Відповідно до статті 73 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" Указом Президента України переведено у межах п'ятирічного строку суддю господарського суду Донецької області КАРАБАНЬ Яну Анатоліївну на роботу на посаді судді господарського суду міста Києва.

2. Указ Президента України

від 23.07.2014 №614/2014

Про забезпечення впровадження єдиної державної політики реформ в Україні

З метою забезпечення впровадження єдиної, узгодженої державної політики реформ в Україні, налагодження ефективного механізму взаємодії державних органів та інститутів громадянського суспільства в процесі здійснення реформ, із залученням до співпраці з цих питань міжнародної спільноти, впровадження системного підходу до стратегічного планування, узгодження позицій та моніторингу реалізації реформ щодо забезпечення сталого розвитку України як передумови зростання добробуту її населення, досягнення європейських стандартів забезпечення та захисту прав і свобод людини і громадянина, відповідно до пункту 28 частини першої статті 106 Президент України указом постановив утворити:

Національну раду реформ як спеціальний консультативно-дорадчий орган при Президентові України з питань стратегічного планування, узгодження позицій щодо впровадження в Україні єдиної державної політики реформ та їх реалізації;

Дорадчу раду реформ як консультативно-дорадчий орган при Президентові України, основним завданням якого є внесення пропозицій щодо здійснення в Україні реформ на основі кращого міжнародного досвіду та сприяння їх упровадженню;

Виконавчий комітет реформ як допоміжний орган при Президентові України, основним завданням якого є підготовка пропозицій щодо стратегічного планування реформ, їх узгодженого впровадження та моніторинг реалізації реформ.

Указ набирає чинності з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 25.07.2014)

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 02.07.2014 N 226

Питання державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, яке розташоване на тимчасово окупованій території

Кабінет Міністрів України постановою від 02.07.2014 №226 установив, що державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, внесення змін до записів Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, ведення реєстраційних та облікових справ, вчинення інших реєстраційних дій щодо нерухомого майна, яке розташоване в межах території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, здійснюють органи державної реєстрації прав Херсонської та Запорізької областей відповідно до законодавства України у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 N 218

Про внесення змін до Порядку сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з окремих видів господарських операцій

Кабінет Міністрів України постановою від 02.07.2014 N 218 вніс зміни до Порядку сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з окремих видів господарських операцій, якими визначається механізм сплати зазначеного збору при купівлі інвалюти.

Так, передбачено, що юридичні та фізичні особи сплачують збір на обов'язкове державне пенсійне страхування під час здійснення операцій з купівлі інвалюти у безготівковій та/або готівковій формі.

Під час здійснення операцій з купівлі інвалюти у безготівковій формі банк нараховує (утримує) збір одночасно з виконанням заяв про купівлю інвалюти від імені та за рахунок його клієнтів, а також за власними операціями і перераховує до державного бюджету в установленому порядку.

Клієнт у заяві про купівлю інвалюти зазначає, що він доручає банку перерахувати з власного поточного рахунка в гривнях суму збору в установленому законом розмірі без урахування комісійної винагороди за такою операцією.

Під час здійснення операцій з купівлі інвалюти у готівковій формі банк (фінансова установа) нараховує (утримує) та перераховує збір в установленому законом розмірі за рахунок:

власних коштів - у разі купівлі інвалюти у фізичних осіб, а також з метою задоволення власних потреб і підкріплення каси;

коштів клієнтів - у разі купівлі фізичною особою інвалюти у касі.

Сума збору зараховується банком на відповідний балансовий рахунок одночасно із здійсненням операцій з купівлі інвалюти у безготівковій та/або готівковій формі та перераховується на рахунки головних управлінь Казначейства не пізніше наступного операційного дня з дати зарахування сум збору на балансові рахунки з урахуванням коштів філій за попередній день.

Банки повинні подавати до 20 числа місяця, що настає за звітним періодом, до органів ПФ за своїм місцезнаходженням звіт про нарахування (утримання) та сплату збору з операцій з купівлі інвалюти.

3. Постанова Кабінету Міністрів України

від 02.07.2014 N 228

Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України

Кабінет Міністрів України постановою від 02.07.2014 N 228 затвердив Положення про Міністерство юстиції України

Міністерство юстиції України (Мін'юст) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Мін'юст є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, державну політику з питань банкрутства та використання електронного цифрового підпису, у сфері нотаріату, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері архівної справи і діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації, у сфері виконання кримінальних покарань, у сфері захисту персональних даних, у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, з питань державної реєстрації договорів комерційної концесії (субконцесії), з питань реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, громадських спілок, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Мін'юст є державним органом з питань банкрутства.

Мін'юст є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

4. Постанова Кабінету Міністрів України

від 02.07.2014 N 229

Про затвердження Положення про Державну виконавчу службу України

Кабінет Міністрів України постановою від 02.07.2014 N 229 затвердив Положення про Державну виконавчу службу України.

Державна виконавча служба України (ДВС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції і який реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) (далі - виконання рішень) відповідно до законів.

Основними завданнями ДВС є:

1) реалізація державної політики у сфері організації примусового виконання рішень;

2) внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері виконання рішень;

3) забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством.

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 N 251

Про затвердження Порядку надання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб кредиту або внеску держави на безповоротній основі та Методики проведення оцінки настання ризику істотного зменшення обсягу його коштів

Кабінет Міністрів України постановою від 09.07.2014 N 251 затвердив:

Порядок надання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб кредиту або внеску держави на безповоротній основі;

Методику проведення оцінки настання ризику істотного зменшення обсягу коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Порядок визначає механізм надання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) кредиту або внеску держави на безповоротній основі за рахунок коштів державного бюджету (далі - кредит (внесок) держави).

Підставою для надання кредиту (внеску) держави є наявність одночасно таких обставин:

1) виникнення ризику недостатності коштів Фонду в обсязі, визначеному за результатами оцінки настання ризику істотного зменшення обсягу коштів Фонду;

2) вичерпання можливостей поповнення коштів Фонду за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 19 Закону;

3) здійснення та/або планування Фондом здійснювати виплати вкладникам неплатоспроможних банків.

У разі відсутності у законі про Державний бюджет України на поточний рік відповідних бюджетних призначень у необхідному для надання кредиту (внеску) держави розмірі Мінфін у місячний строк з дня надходження пропозиції розробляє і подає до Верховної Ради України відповідний законопроект.

Кредит (внесок) держави надається Фонду у розмірі, необхідному для дотримання Фондом протягом року мінімального обсягу його коштів, визначеного частиною третьою статті 19 Закону.

Кредит держави надається:

1) у національній валюті із сплатою відсотків за ставкою, що дорівнює обліковій ставці Національного банку. У разі зміни розміру облікової ставки Національного банку протягом дії договору відсоткова ставка за кредитом підлягає відповідному коригуванню;

2) під забезпечення:

майбутніми надходженнями на поточний рахунок Фонду;

облігаціями внутрішньої державної позики, що належать Фонду і не обтяжені будь-якими іншими зобов'язаннями, у розмірі 100 відсотків їх

балансової вартості, але не вищої номінальної/амортизаційної вартості таких облігацій з урахуванням відсотків за користування кредитом.

Кредит держави може бути наданий в обмін на фінансовий вексель, виданий Фондом на таких самих умовах, як облігації внутрішньої державної позики.

Постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 4 липня 2014 р. N 1586-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи".

6. Постанова Кабінету Міністрів України

від 09.07.2014 N 246

Про визнання такими, що втратили чинність, постанов Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. N 212 і від 2 жовтня 2003 р. N 1563

Постановою Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 N 246 визнано такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. N 212 "Про затвердження Порядку видачі грошової винагороди державним службовцям за сумлінну безперервну працю в органах державної влади, зразкове виконання трудових обов'язків";

постанову Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 2003 р. N 1563 "Про внесення змін до Порядку видачі грошової винагороди державним службовцям за сумлінну безперервну працю в органах державної влади, зразкове виконання трудових обов'язків".

7. Постанова Кабінету Міністрів України

від 17.07.2014 N 269

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Постановою Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 N 269 внесено зміни до ряду постанов КМУ:

1. Розділ IV Порядку формування тарифів на послуги з вивезення побутових відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 липня 2006 р. N 1010 виключити.

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. N 869 "Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги":

1) у Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води, затвердженому зазначеною постановою, розділ "Надання висновку щодо розрахунків економічно обґрунтованих планованих витрат, пов'язаних з виробництвом теплової енергії, її транспортуванням та постачанням, а також наданням послуг з централізованого опалення і постачання гарячої води" виключити;

2) у Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, затвердженому зазначеною постановою, розділ "Надання висновку щодо розрахунків економічно обґрунтованих планованих витрат, пов'язаних з централізованим водопостачанням та водовідведенням" виключити;

3) у Порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, затвердженому зазначеною постановою, розділ "Надання висновку щодо розрахунків економічно обґрунтованих планованих витрат на надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій" виключити.

3. Пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 р. N 602 "Деякі питання формування та встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги" виключити.

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Наказ Міністерства юстиції України від 10.07.2014 №1104/5

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
11 липня 2014 р. за N 802/25579

Про затвердження Порядку оприлюднення відомостей, які підлягають розміщенню на веб-сайті державного органу з питань банкрутства

Міністерство юстиції України наказом від 10.07.2014 №1104/5 затвердив Порядок оприлюднення відомостей, які підлягають розміщенню на веб-сайті державного органу з питань банкрутства.

Порядок розроблено відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (далі - Закон) та встановлює механізм офіційного оприлюднення відомостей у справі про банкрутство на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України в мережі Інтернет (далі - офіційне оприлюднення).

Офіційне оприлюднення здійснюється державним підприємством "Інформаційний центр" Міністерства юстиції України, який є адміністратором, що забезпечує функціонування офіційного веб-сайту Міністерства юстиції України.

Офіційному оприлюдненню на веб-сайті Міністерства юстиції України підлягають:

оголошення про проведення загальних зборів кредиторів у процедурі санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство (далі - оголошення про проведення загальних зборів кредиторів);

оголошення про проведення аукціону з продажу майна боржника;

повідомлення про результати аукціону з продажу майна боржника;

повідомлення про скасування аукціону з продажу майна боржника.

Зміст оголошення (повідомлення), яке підлягає офіційному оприлюдненню, повинен відповідати вимогам Закону.

Наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування (опубліковано в "Офіційному віснику України", 2014, № 55 (18.07.2014), ст. 1519).

2. Постанова Національного банку України від 22.07.2014 № 435

Про затвердження Інструкції щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі

З метою забезпечення функціонування банківської системи України та безперервного фінансування потреб держави та життєдіяльності населення в умовах надзвичайного режиму роботи Нацбанк постановою від 22.07.2014 № 435 затвердив Інструкцію щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі.

Затверджена Інструкція визначає порядок проведення банківських операцій, опис змін у технологіях їх проведення, окремі питання організації діяльності Нацбанку, його структурних підрозділів, банків України, а також дій працівників Нацбанку, пов'язаних із виконанням таких операцій у разі виникнення нештатного режиму, що унеможлиблює роботу банківської системи у звичайному порядку.

Вимоги Інструкції поширюються на Нацбанк, банки та небанківські установи - учасників системи електронних платежів у разі запровадження надзвичайного режиму роботи.

Надзвичайний режим роботи банківської системи України запроваджується постановою Нацбанку.

Зокрема, визначено, що Нацбанк у разі запровадження надзвичайного режиму роботи може на підставі окремих розпорядчих документів уносити зміни до порядку формування і зберігання обов'язкових резервів, а також до порядку надання та погашення кредитів рефінансування.

У разі запровадження надзвичайного режиму роботи Нацбанк може змінити окремі норми щодо організації та функціонування валютного ринку, міждержавних розрахунків, здійснення валютних операцій (торговельних, неторговельних та операцій, пов'язаних з рухом капіталу), переміщення валютних цінностей через митний кордон України тощо.

20.08.2014